

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 022174 19 Uvp
Banjaluka, 30.12.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi R. G. iz B. (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv rješenja broj: ... od 26.12.2017. godine Ministarstva (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu porodične invalidnine, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 022174 18 U od 6.11.2018. godine, u sjednici vijeća, održanoj dana 30.12.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 022174 18 U od 6.11.2018. godine se preinačava na način da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže navedenog u uvodu ove presude, kojim je tuženi izmijenio rješenje Odjeljenja za opštu upravu i društvene djelatnosti Opštine K. broj: ... od 26.8.2009. godine i riješio tako da se G. G., postmortalno, utvrđuje svojstvo RVI IX, sa 30% vojnog invaliditeta po osnovu oboljenja, zadobijenog vršeci vojne dužnosti, kao pripadnik OS VRS. Izmjenjenim rješenjem suprugu tužiteljice je bilo utvrđeno svojstvo RVI V kategorije, sa 70% vojnog invaliditeta, po istom osnovu, sa pravom na ličnu invalidninu u visini od 36 % od osnovice.

Odbijanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda je osporeni akt pravilan i zakonit, a da tužiteljica, navodima u tužbi, ne dovodi u pitanje tu pravilnost i zakonitost. Nižestepeni sud je posebno naveo da je pravilno ljekarska komisija cijenila da kod RVI G. G. nema osnova za primjenu ocjenske T-276 Pravilnika o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/93, u daljem tekstu: Pravilnik), te da je pravilno zaključila da se na osnovu medicinske dokumentacije ne može dokazati oštećenje funkcije bubrega, edema i hipertenzije, s obzirom da se iz specijalističkih nalaza može utvrditi da su postojali znaci lakog hroničkog pijelonefritisa, zbog čega je cijenjen po T-275-30%, kao oboljenje egzogene prirode, od kojeg je obolio u toku učešća u OS VRS i ležao na Infektivnoj klinici B. od 24.3. do 30.3.1995. godine.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude nižestepenog suda (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka i pogrešne primjene prava, kako je to propisano članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu:

ZUS). U zahtjevu navodi da je nižestepeni sud pogrešno zaključio da je osporeni akt pravilan, koji se zasniva na nalazu i mišljenju drugostepene ljekarske komisije koja nije mogla postmortalno cijeliti invalidnost njenog supruga, nego samo postojanje uzročno-posljedične veze između smrti i tjelesnog oštećenja. Posebno ističe da je njenom suprugu, nakon smrti, nezakonito utvrđena IX kategorija vojnog invaliditeta po osnovu oboljenja od tularemije, koju je dobio u toku rata, kakva ocjena je data suprotno članu 2. Pravilnika o radu ljekarskih komisija za ocjenu vojnog invaliditeta („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 100/12). Predložila je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi.

U odgovoru na zahtjev tuženi navodi da su svi navodi tužiteljice već cijenjani u osporenom aktu, s prijedlogom da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora, na osnovu odredbe 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proističe da je rješenjem prvostepenog organa od 26.8.2009. godine, koje je doneseno u postupku prevođenja rješenja iz 2005. godine, suprugu tužiteljice i dalje priznat status RVI V kategorije, sa 70% vojnog invaliditeta po osnovu oboljenja, zadobijenog vršeći vojne dužnosti kao pripadnik OS VRS, sa pravom na ličnu invalidninu u visini od 36 % od osnovice počev, od 1.5.2008. godine; da je rješenjem prvostepenog organa od 1.12.2017. godine G. G. utvrđen prestanak prava sa danom 30.11.2017. godine, zbog smrti, uz obrazloženje da je o smrti navedenog, koja se desila 24.11.2017. godine prvostepeni organ obavješten od strane matičara Opštine K. i da je osporenim aktom, a u postupku revizije rješenja od 26.8.2009. godine, tuženi to rješenje izmijenio, te postmortalno navedenom licu utvrdio svojstvo RVI IX kategorije, sa 30% vojnog invaliditeta.

U upravnom spisu se ne zatiče zahtjev tužiteljice za ostvarivanje prava na porodičnu invalidninu, tako da je nejasno postupanje tuženog, koji osporenim aktom vrši reviziju statusa navedenog lica, a nakon rješenja od 1.12.2017. godine, kojim se tom licu utvrđuje prestanak prava zbog smrti, s obzirom da nije moguće voditi postupak, nakon smrti RVI ukoliko nema zahtjeva članova porodice umrlog RVI.

Nije sporno da tuženi treba izvršiti reviziju rješenja o priznatom statusu i pravima vojnog invalida, kako je to propisano članom 62. stavom 3. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 134/11, 9/12 i 40/12), ali to može učiniti samo kada je član porodice umrlog vojnog invalida podnio zahtjev za ostvarivanje prava na porodičnu invalidninu, ili zdravstvenu zaštitu. U tom slučaju bi stranka u upravnom postupku bilo lice koje je takav zahtjev podnijelo i u tom postupku bi moglo osporavati činjenično utvrđenje, odnosno dokazivati od kakvih posljedica je RVI umro, pa bi i ljekarska komisija imala obavezu da cijeni uzročno-posljedičnu vezu između posljedica smrti i oštećenja organizma, po kojem je umrli RVI stekao taj status, kako to tužiteljica osnovano navodi u zahtjevu, a što sve nije omogućeno tuželjici u postupku revizije rješenja o priznatom statusu njenog supruga, pa je pogrešno zaključio nižestepeni sud da je osporeni akt pravilan i zakonit.

Iz navedenih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi ostvareni su razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužiteljice za njeno vanredno preispitivanje uvažava, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, pobijana

presuda preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava, jer su ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. stav 2. i 4. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić